

Jaume Vidal

La Potsdamer Platz, que als anys vint acollia les oficines de l'UFA, la productora cinematogràfica més important d'Europa, és avui el centre neuràlgic on es desenvolupa el festival de Berlín, aquest espai que a finals a l'any 80 era un escampat, terra de ningú, amb el mur com a únic element decoratiu, s'està convertint en una impressionant urbs que recorda els gratacels que Fritz Lang i els seus decoradors Hunte, Kettelhut i Vollbrecht varen imaginar per *Metropolis*. De fet, enguany s'ha retut un merescut homenatge a l'autor de *M*. És, sens dubte, les sessions dedicades a les retrospectives, un dels aspectes més atractius i interessants dels festivals i aquest any, la tramesa ha estat prou significativa: Fritz Lang i Kirk Douglas, i dues obres mestres de Jean Renoir: *La chienne* i *La bête humaine*, ja que Fritz Lang en va fer dos *remakes* als Estats Units, *The Woman in the Window* i *Scarlett Street*. El de Berlín, possiblement avui sigui el capdavanter dels festivals més importants que se celebren a Europa: El de Sant Sebastià encara es recupera del declivi que va tenir fa uns anys, Cannes s'ha convertit amb un mercat merament industrial, una sucursal de Hollywood i el de Venècia, que es mantén dins la seva reconeguda qualitat, no supera, no obstant això, el bon criteri a l'hora de seleccionar les pel·lícules, de marcar uns objectius i l'implacable organització del de Berlín, un prestigi que es deu sobretot a la direcció de Moritz de Hadeln, que després de 22 edicions (1979-2001), aquest ha estat el darrer any a dirigir-lo.

De les pel·lícules a competició cal destacar *Traffic*, de Steven Soderbergh, *Malèna*, de Giuseppe Tornatore, *Félix i Lola*, de Patrice Leconte i sobretot *Intimacy* i *Beijing bicycle*, del director xinès Wang Xiaoshuai, la seva quinta pel·lícula com a director. Es tracta d'un deliciós film que als cinc minuts d'haver començat ens remet a *Ladri di biciclette*, de Vittorio de Sica, si aquest situava la història a la Itàlia de postguerra, Xiaoshuai ho fa a la ciutat de Pequín, que a les portes del segle XXI

es debat entre l'esquizofrènia d'un Estat d'ideologia comunista i un mercat d'economia capitalista.

L'altra pel·lícula a destacar és *Intimacy*, de Patrice Chéreau, la història, prou coneguda i mil vegades tractada dins el món del cinema: un home i una dona es troben tots els dimecres al migdia per una sola i única raó, el sexe. Quan uns dels protagonistes, un dia comença a interessar-se per la vida de l'altre, la cosa canvia i es complica, la pel·lícula pren un altre caire i aquí esdevé l'originalitat. Cinema pur, intimista i suggerent, bona labor de direcció i excel·lent interpretació dels actors.

També hi ha hagut decepcions, la pel·lícula *Finding Forrester*, de Gus

Van Sant n'és un exemple, però de tot això i d'altres coses en parlarem el pròxim número.

Premis:

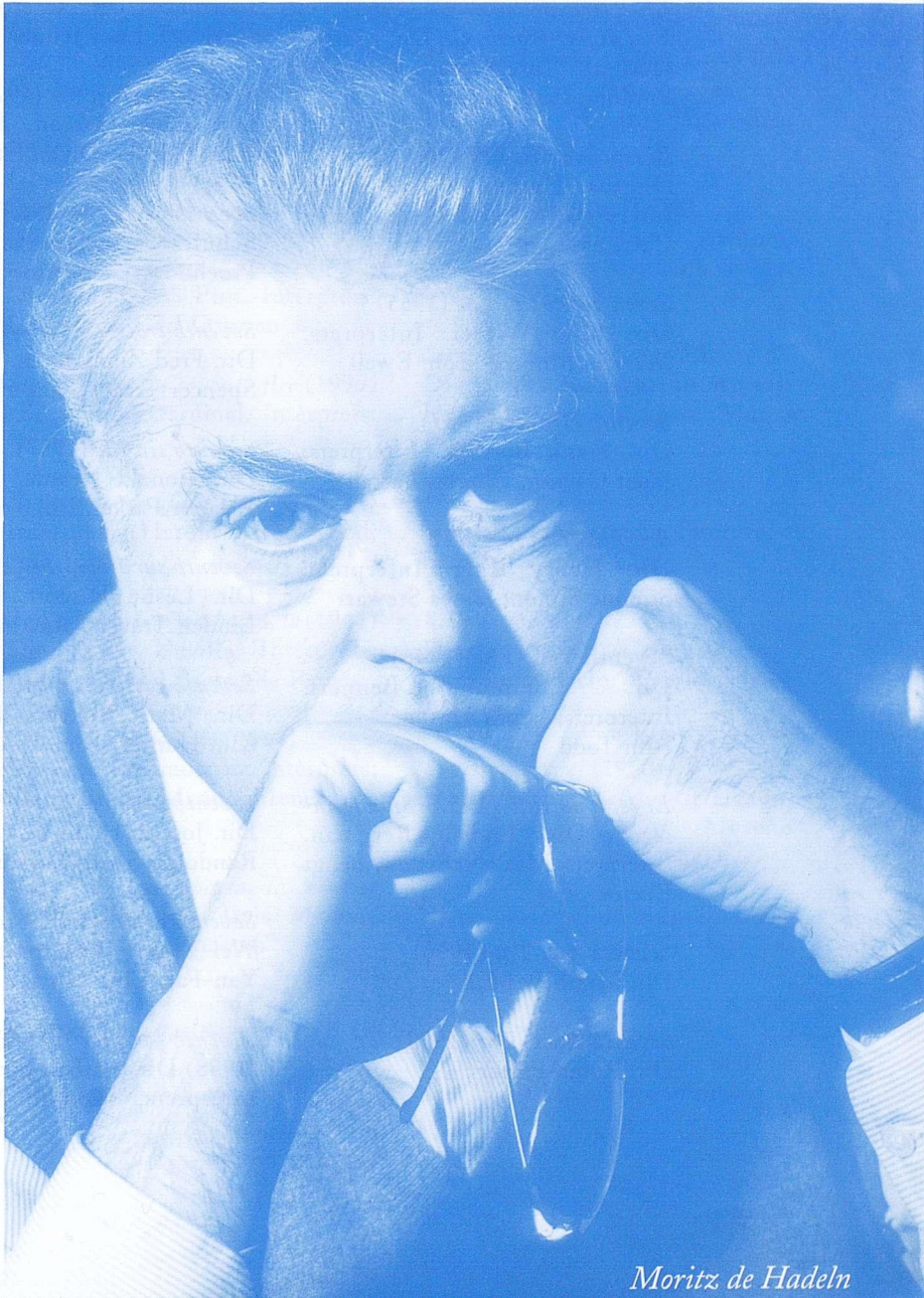
Ós d'Or. Millor pel·lícula:
Intimacy, de Patrice Chéreau

Ós de plata. Actriu principal:
Briton Kerry Fox, per *Intimacy*

Ós de plata. Actor principal:
Benicio del Toro, per *Traffic*

Gran premi del jurat:
Wang Xiaoshuai, *Beijing bicycle*

Premi Àngel Blau:
Patrice Chéreau

Moritz de Hadeln